

Богородичин благослов над Русијом

Пише: Радојка Тмушић Степанов
понедељак, 19 децембар 2011 19:22

Док су се крајем новембра 2011. у Америци, на стотине хиљада Американаца тукли за какву прњу, тигањ, или миксер, дотле су у Москви дуж Москве реке у непрегледним редовима стотине хиљада Руса смирено и смерно чекали својих неколико секунди када ће се приклонити Појасу пресвете Богородице. Ко није видео километарске редове у престоници Русије, дуж Москве реке па све до храма Христа Спаса, тај не може да схвати дубину вере и моралну снагу руског народа. Уосталом о разлици између Запада и Русије оглашавали су се не једном велики руски умови.

Константин Леонтјев говори директно о изрођавању Западне Европе. Он пише: "Просечан, рационални европејац, са својом пословном благонаклоношћу, гмиже по земљи у својој смешној одећи, са пилећим уображеним умом. Па, је ли могуће волети такво човечанство?" Евроазијац Н. Трубецкој указује да "европска цивилизација изазива невиђену пустош у душама европеизираних народа и истовремено изазива немерљиву похлепу за земним благом као и смртни грех – гордост, чинећи их верним сапутницима ове цивилизације." У једном од ретких интервјуа, 2005. године, А. Солжењџин је за Сједињене Америчке Државе рекао следеће: "У току десет година САД разрађују свој дрски и безочни план, чија је суштина у наметању милом, или силом такозване демократије на амерички начин" и додао да се "демократија не сме утеривати, нити доносити на бајонетима". Још је, страшне 1999. године, аутор "Архипелага Гулаг" рекао: "Не треба гајити илузије да је главни циљ Америке и НАТО-а – заштита Косовара. Да их је заштита угњетених барем и мало озбиљно бринула и да су имали добру вољу, они би заштитили Тибет и Курде. Најужасније од свега је то што се дешава данас. Ма колико је страшно то изговорити – није најстрашније бомбардовање Србије, него то да нас је НАТО увео у нову епоху: владавину силе, а не права."

Богородичин благослов над Русијом

Пише: Радојка Тмушић Степанов
понедељак, 19 децембар 2011 19:22

Да се вратимо у Москву, престоницу државе која је као појединачна земља дала највећи прилог култури и духовности Европе и света. Овај велелепни град и његова историја се намећу посетиоцу, не само да га обиђе, него и да га проучи. Одакле кренути? Наравно од нултог километра Русије, који је обележен испред Воскресенске капије и Иверске капеле, а на самом улазу на Црвени трг. Ако станете на место нултог километра лицем окренути према Црвеном тргу, пред вама се налази Воскресенска капија и Иверска капела.

На месту данашњег улаза у Црвени трг, то јест Воскресенске капије, 1534. године је сазидан бедем, утврђење Китај града, без икаквог пролаза, са пушкарницама и резервоарима за тада ефикасно одбрамбено оружје – врелу воду и смолу. Касније су у беду ипак "пробијене" две капије. Током више од једног века свог постојања, бедем је поприлично оронуо, па је 1680. године цар Фјодор Алексејевич донео одлуку да се бедем презида, и над капијама подигну две богато украшене куле, на чијим врховима су постављени двоглави орлови. На беду је постављена икона Васкрсења Христовог, по чему је капија и добила име. Осим ове иконе налазиле су се и иконе Светог Сергија Радоњешког и великомученика Георгија Победоносца, затим ратник свети Фјодор Стратилат и московски светитељи Петар и Алексеј. По руској традицији над капијама кроз које се улазило у градове и излазило из њих, и са једне и са друге стране налазиле су се иконе светаца којима је дато да градове чувају од сваког зла. Ова капија је називана и Тријумфалном, јер су за време великих свечаности, кроз ову капију улазили руски цареви. То није једини назив ове капије. Интересантно је да је носила и име Лавља, зато што се поред ње налазио "лављи двор", где су држали лавове које је први руски цар Иван Грозни добио на поклон од енглеске краљице Марије Тјудор.

Када се данас возите московским метром, Калушко-рижском линијом, чућете од спикера обавештење да је воз стигао у станицу "Китај город". Данас Руси свог суседа Кину називају Китај, али у време градње Китај града (16. век) тако се називала специјална црвена цигла па је по њој тај део престонице и добио име. Китај град је и тада и данас био најужи центар града Москве, део који директно належе на Црвени трг.

Између два пролаза која воде на Црвени трг налази се Иверска капела у којој је једна од најпоштованијих московских икона Иверска икона Мајке Божије.

Богородичин благослов над Русијом

Пише: Радојка Тмушић Степанов
понедељак, 19 децембар 2011 19:22

